

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobkyně:

Mgr. S. K.

zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Pezlem
sídlem Barrandova 1920/7, 143 00 Praha 4

proti

žalované:

Univerzita Karlova

sídlem Ovocný trh 560/5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektora žalované č. j. UKRUK/2428/2015-1 ze dne 29. 8. 2017

takto:

- I. Rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy č. j. UKRUK/2428/2015-1 ze dne 29. 8. 2017 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu a žaloba

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí rektora žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a v celém rozsahu potvrzeno rozhodnutí děkanky Filosofické fakulty č. j. 2014UKFF07461 ze dne 22. 12. 2014 o ukončení jejího studia.
2. Žalobkyně považovala napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí děkanky Filosofické fakulty za nezákonné, neboť nezohlednily okolnosti vedoucí k jejich vydání, zejména porušení žalobkyniných práv v procesu přípravy a průběhu obhajoby její disertační práce.

II. Posouzení věci městským soudem

3. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou.
4. Při přezkumu napadeného rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), zjistil městský soud podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, k němuž musel přihlédnout z úřední povinnosti, a jelikož zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., rozhodl bez nařízení jednání.
5. Ze správního a soudního spisu se podávají následující pro věc rozhodné skutečnosti.
6. Proti rozhodnutí děkanky Filosofické fakulty č. j. 2014UKFF07461 ze dne 22. 12. 2014 o ukončení žalobkynina studia (dále jen „rozhodnutí děkanky“) podala žalobkyně podle § 68 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, ve znění tehdy účinném, dne 25. 2. 2015 žádost o přezkoumání tohoto rozhodnutí, datovanou 24. 2. 2015. Rektor žalované tuto žádost svým rozhodnutím č. j. UKRUK/2428/2015 ze dne 22. 11. 2015 zamítl a potvrdil rozhodnutí děkanky. Proti tomuto rozhodnutí rektora žalované podala žalobkyně správní žalobu městskému soudu, jenž jí rozsudkem č. j. 8A 23/2016 - 43 ze dne 25. 4. 2017 vyhověl, rozhodnutí rektora zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
7. Po právní moci zrušujícího rozsudku městského soudu rektor žalované žalobkynino podání z 24. 2. 2015 opětovně posoudil, tentokrát podle novelizovaného zákona o vysokých školách jako odvolání, a 29. 8. 2017 vydal pod č. j. UKRUK/2428/2015-1 nyní žalobou napadené rozhodnutí.
8. Zároveň však žalovaná podala proti rozsudku městského soudu č. j. 8A 23/2016 - 43 kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 6 As 166/2017 - 83 ze dne 31. 1. 2018 vyhověl, rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud následně rozsudkem č. j. 8A 23/2016 - 91 ze dne 24. 5. 2018 žalobě opětovně vyhověl, ale Nejvyšší správní soud tento rozsudek ke kasační stížnosti žalované svým rozsudkem č. j. 6 As 251/2018 - 42 ze dne 6. 3. 2019 opětovně zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Ten následně rozsudkem č. j. 8A 23/2016 - 142 ze dne 14. 6. 2019 žalobě opětovně vyhověl, ale Nejvyšší správní soud tento rozsudek ke kasační stížnosti žalované svým rozsudkem č. j. 4 As 311/2019 - 35 ze dne 24. 9. 2019 opětovně zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud následně rozsudkem č. j. 8A 23/2016 - 178 ze dne 10. 12. 2019 žalobu zamítl. Tento rozsudek žalobkyně nenapadla kasační stížností, podala toliko ústavní stížnost proti rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 311/2019 - 35, ta však byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 723/20 ze dne 19. 5. 2020 odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost.

9. V tuto chvíli tedy existují dvě pravomocná rozhodnutí o žalobkynině podání ze dne 24. 2. 2015: jednak rozhodnutí rektora žalované č. j. UKRUK/2428/2015 ze dne 22. 11. 2015, jednak rozhodnutí rektora žalované č. j. UKRUK/2428/2015-1 ze dne 29. 8. 2017.
10. Městský soud má za to, že existence v pořadí druhého rozhodnutí o tomtéž žalobkynině podání je v rozporu se zásadou *non bis in idem*.
11. Zásada *non bis in idem*, neboli „ne dvakrát o tomtéž“, je v rovině ústavního práva výslovně zakotvena pro oblast trestání (čl. 40 odst. 5 Listiny základních práv a svobod), avšak judikatura správních soudů dovodila, že se jedná o obecnou právní zásadu platnou rovněž v řízení před správními orgány. Nejvyšší správní soud tak již v rozsudku č. j. 2 A 614/2002 - 36 ze dne 23. 10. 2003 konstatoval, že „dalším stěžejním principem správního řízení je zákaz dvojího projednání téže věci (*ne bis in idem*), tedy, že nabude-li rozhodnutí právní moci, jde o věc rozhodnutou (*res iudicata*) a řízení o ní je skončeno. Uvedené zásady řízení správního se dovozují z principu materiální právní moci, který v sobě zahrnuje i nezměnitelnost rozhodnutí, tj. nenarušitelnost jimi nastolených právních vztahů. To platí bez ohledu na to, zda procesní předpis zákaz dvojího projednání téže věci explicitně stanoví nebo nikoli (o tyto principy se též opírala konstantní judikatura Vrchního soudu v Praze v oblasti správního soudnictví, například rozsudek č. j. 6 A 85/95 - 36) a není žádného důvodu, aby se jí nepřidržel ve svém nazírání na základní procesní zásady řízení správního i Nejvyšší správní soud“ (dále na př. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 4/2010 - 254 ze dne 25. 2. 2011 nebo rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9Ca 409/2009 - 40 ze dne 27. 6. 2013). Shodně jako v nyní projednávané věci pak postupoval městský soud již v rozsudku č. j. 8A 120/2010 - 43 ze dne 27. 11. 2014.
12. Situace v projednávané věci, kdy vedle sebe existují dvě pravomocná rozhodnutí v téže věci, tedy příkře odporuje principu materiální právní moci rozhodnutí a závažným způsobem ohrožuje i do budoucna právní jistotu účastníků soudního řízení (jediné správní řízení bylo pravomocně skončeno ke dvěma různým datům) a městský soud je *ex officio* povinen se s ní vypořádat a možným budoucím nežádoucím následkům zamezit (na nepřipustnost takového stavu upozornil též Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Ans 10/2010 - 157 ze dne 9. 12. 2010). Na věci ničeho nemění skutečnost, že v rektor žalované vyhodnotil žalobkynin opravný prostředek v rozhodnutí z 22. 11. 2015 jako žádost o přezkoumání rozhodnutí děkanky, zatímco v rozhodnutí z 29. 8. 2017 jako odvolání proti rozhodnutí děkanky; pro posouzení věci je rozhodné to, že v obou případech bylo rozhodnuto o témž žalobkynině podání v téže věci.
13. Vzhledem k těmto okolnostem by bylo nadbytečné zabývat se důvodností jednotlivých žalobních námitek.

III. Závěr a náklady řízení

14. Městský soud v Praze proto žalobou napadené rozhodnutí, jež bylo vydáno později než rozhodnutí č. j. UKRUK/2428/2015 ze dne 22. 11. 2015, zrušil pro vadu řízení spočívající v porušení zásady *non bis in idem* (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Ačkoli rektoru žalované nelze vytknout, že po zrušení svého rozhodnutí ze dne 22. 11. 2015 zdejší soudem nevyčkával rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o své kasační stížnosti, nýbrž pokračoval v zahájeném řízení a řídil se závazným právním názorem zdejšího soudu, městský soud za popsané procesní situace nyní jinak postupovat nemůže. Zároveň městský soud rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž bude žalovaný povinen nalézt řešení neodporující zásadě *non bis in idem*, tedy postupovat

tak, aby neexistovala dvě meritorní rozhodnutí o totéž žalobkynině podání. V dalším řízení bude správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

15. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s., neboť shledal existenci důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze žalobkyni náhradu nákladů řízení přiznat, ač z procesního měla ve věci plný úspěch (srov. § 60 odst. 1 s. ř. s.). Jak městský soud shora vyložil, jediným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí je existence dřívějšího rozhodnutí o totéž žalobkynině podání, jež rektor žalované vydal po zrušení svého předchozího rozhodnutí městským soudem v zájmu rychlosti řízení, nikoli důvodnost žalobních bodů. Z výsledku řízení vedeného u městského soudu pod sp. zn. 8A 23/2016, v němž žalobkyně podala obsahově shodnou žalobu proti obsahově shodnému správnímu rozhodnutí, je naopak zřejmé, že kdyby městský soud přezkoumával nyní napadené rozhodnutí výlučně v mezích žalobních bodů, žalobkyně by nemohla být úspěšná. Zcela odhlédnout nelze ani od toho (ačkoli se nejedná o stěžejní argument), že žalobkyni v tomto řízení reálně vznikly nižší než obvyklé náklady, neboť je zahájila žalobou z naprosté většiny obsahově shodnou jako v řízení vedeném pod sp. zn. 8A 23/2016. Městský soud má za to, že vzhledem ke všem těmto okolnostem by nebylo spravedlivé, aby byla žalovaná povinna nahradit žalobkyni její náklady řízení, proto zvolil tento výjimečný postup. Žalovaná nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť nebyla v řízení úspěšná (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. srpna 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu